

ת"פ 6192/12/14 - מדינת ישראל נגד ר מ

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 6192-12-14 מדינת ישראל נ' מ(עציר)

לפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ר מ (עציר)

הנאשם

גזר דין

הרקע:

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק הנ"ל ותקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק האמור.

כתב האישום המתוקן שהוגש נגד הנאשם כולל בחובו שני אישומים, הנוגעים למעשי אלימות בהם נקט כלפי אשתו, המתלוננת.

אישום מס' 1:

במהלך בילוי במועדון ביום 30/11/2014, לאחר שהמתלוננת אמרה שלום למכרים בניגוד לדעתו של הנאשם, צבט אותה הנאשם בירך ובחזה. הנאשם לא חדל ממעשיו, למרות שהמתלוננת ביקשה ממנו להפסיק.

בהמשך, כאשר המתלוננת הגיעה לחניית המועדון, הנאשם ניגש אליה מאחור, הכה אותה, סטר לה ומשך בשערה. בשלב זה המתלוננת נפלה ארצה והחלה לבכות. בהמשך, הנאשם איים על המתלוננת באומרו: "אני אהרוג אותך, אני אגמור אותך".

כעבור מספר דקות חזר הנאשם וסטר למתלוננת בחוזקה, בעודו מאיים עליה באומרו: "אני אקבור אותך".

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת סימני שריטות בצוואר, סימני צביטה ברגל שמאל, המטומה ברגל ימין

ורגישות דיפוזית.

אישום מס' 2:

ביום 29/10/2014 בסמוך לשעה 3:00, בעת שהמתלוננת חזרה הביתה מבילוי, הנאשם סטר לה והכה אותה במכות אגרופ, מאחר שחשד שיצאה עם גבר אחר.

תמצית טיעוני הצדדים:

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך שנתיים ומאסר על תנאי.

המאשימה טענה כי קנאתו של הנאשם הניעה אותו לתקוף את המתלוננת בשני האירועים, להשפילה לעיני אחרים ולגרום לה חבלות באחד מהם, וכי רצף הרשעותיו בעבירות דומות מלמד כי אלימות הינה רקע ליחסים בינו לבין המתלוננת.

עוד טענה המאשימה כי הנאשם לא נטל אחריות אמתית למעשיו, ובחר שלא לחסוך את הצורך בעדותה של המתלוננת.

המאשימה טענה עוד כי על פי מדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות יש להעדיף את הפן ההרתעתי על פני הפן השיקומי.

לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם למעשים שבוצע הנאשם נע בין שנת מאסר אחת לבין 30 חודשי מאסר, וכי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו העליון של המתחם.

ההגנה מצדה טענה כי התיקונים המזעריים שבוצעו בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון מלמדים שהנאשם הודה הודאה מלאה, לאחר שהבין את המסר וחש חוסר נעימות עם הסיטואציה.

לטענת הסנגור, שירות המבחן לא ביצע את מלאכתו כראוי, הוא לא ביקר את הנאשם ולא שוחח עמו או עם המתלוננת לצורך הכנת התסקיר, אלא הסתפק בפגישה קצרה שנערכה עם הנאשם לצורך הכנת תסקיר המעצר. כתוצאה מכך, שירות המבחן לא נתן את דעתו על ההתפתחויות שחלו לאחר שהוגש תסקיר המעצר, על העובדה שבין הנאשם והמתלוננת התקיימו מאות שיחות טלפון, ועל העובדה שהמתלוננת ביקרה את הנאשם בבית המעצר עשרות פעמים, וקיימה איתו מפגשי התייחדות באישור שב"ס.

ההגנה טענה עוד כי בנסיבות בהן מדובר באותם אנשים ובאותו רקע לביצוע העבירות, יש לקבוע מתחם ענישה אחד לשני האישומים.

הסניגור פירט בטיעונו כי יחסי בני הזוג ידעו במהלך השנים עליות ומורדות, וכי המשבר העיקרי ביחסים נגרם בעקבות קריסת חברת חפציבה, שהטביעה את הנאשם. מעשיו של הנאשם לא נעשו בחלל הריק. הנאשם דאג למתלוננת ולילדיו והטיב להם במשך שנים ארוכות. המתלוננת תקפה בעבר את הנאשם והוגש נגדה כתב אישום בשל כך. האירוע במועדון התרחש לאחר שהנאשם שתה אלכוהול.

הסניגור הפנה לדברים שמסרה המתלוננת לטובת הנאשם בעדותה שניתנה במסגרת ראיות ההגנה לעונש, וטען כי ראוי שלרצונה יהיה משקל מכריע.

ההגנה הדגישה כי זו פעם ראשונה בה הנאשם נעצר, וכי עובדה זו גרמה לו לעשות חשבון נפש. כתוצאה מכך הגיע הנאשם לתובנה שעליו להמשיך ולהשתלב בהליך טיפולי. לעניין זה הפנתה ההגנה לכך שמעצרו של הנאשם מנע את שילובו בהליך טיפולי בו אמור היה להתחיל זמן קצר קודם למעצרו. הנאשם והמתלוננת רואים חשיבות עליונה בטיפול, ואף האינטרס הציבורי מחייב זאת. פיקוח של שירות המבחן על ההליך הטיפולי הוא הדרך הטובה ביותר לוודא שהנאשם מקיים את התחייבותו.

הנאשם בטיעונו מסר כי עוד כשנעצר ציפה להיכנס להליך טיפולי, אך אפשרות זו נמנעה ממנו. לדבריו, הוא מתקשה להתמודד עם הקשיים הכרוכים במעצרו.

הנאשם הביע בוושה על מעשיו, התנצל והבטיח שלעולם לא יחזור לנקוט באלימות.

תסקיר שירות המבחן:

שירות המבחן הגיש בעניינו של הנאשם תסקיר נרחב וממצה, בו פירט את נסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות, ובכלל זאת נסיבותיו שעמדו ברקע למעשיו. עוד פירט שירות המבחן את קשייו של הנאשם במסגרת המערכת הזוגית שלו עם המתלוננת, והתייחס לחיכוכים בינו לבינה, שהגיעו לכדי אלימות פיזית.

חלק משמעותי של התסקיר מתייחס להליכי שיקומו של הנאשם. על פי המפורט בו, לנאשם 9 הרשעות קודמות, בין היתר בשל עבירות אלימות ואלימות זוגית. בשנת 2010 הופנה הנאשם לשירות המבחן, ושולב בטיפול קבוצתי במרכז למניעה וטיפול באלימות במשפחה "יד שרה". בהמשך שולב בטיפול פרטני במרכז למניעת וטיפול באלימות במשפחה בעיר המגורים של בני הזוג. אולם, עוד במהלך תקופת הטיפול התקבל דיווח על אלימות קשה מצדו של הנאשם. העו"ס המטפלת התרשמה כי לנאשם צורך עוצמתי וכפייתי בשליטה, וכי הוא מבצע פעולות אלימות בקור רוח ובהיעדר יכולת אמפטית מינימלית.

בשנת 2014 הופנה הנאשם לשירות המבחן פעם נוספת, בגין עבירה של תקיפת שוטר. שירות המבחן המליץ על תקופת ניסיון טיפולית, אולם הנאשם נעצר טרם תחילת הטיפול.

הנאשם ביטא לפני שירות המבחן מודעות לדפוסים אלימים ונוקשים באישיותו, והביע רצון מילולי להשתתף בטיפול בתחום האלימות הזוגית. אולם, להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו באופן מלא, להבין לעומק את משמעות מעשיו ואת השלכותיהם על המתלוננת ולגלות אמפתיה כלפיה. עוד התרשם שירות המבחן כי המוטיבציה אותה מגלה הנאשם לפנייה לטיפול מונעת מגורמים חיצוניים, וכי הוא מתקשה לגלות את הבשלות הנדרשת להליך טיפולי בקהילה.

התסקיר מפרט עוד כי חל שינוי בעמדתה של המתלוננת ביחס לנאשם. בשלב מעצרו של הנאשם תיארה המתלוננת את הקשיים במערכת היחסים שביניהם, כישלון הטיפול הזוגי בו התנסו והבנתה כי עליה להיפרד מהנאשם. לעומת זאת, קודם להכנת התסקיר לעונש מסרה המתלוננת כי היא מעוניינת בשובו של הנאשם לביתם ובשיקום הנישואים והמסגרת המשפחתית. המתלוננת סברה כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה ופוגעת מצד הנאשם פחתה לנוכח מעצרו, ומסרה כי היא איננה חוששת ממנו. שירות המבחן התרשם כי הקשיים עימם נדרשת המתלוננת להתמודד לנוכח העדרו של הנאשם בשל מעצרו, ותקוותה לשינוי במערכת היחסים הזוגית, מבאים אותה לבטא רצון לשוב ולבחון חזרה לחיים משותפים, תוך טשטוש מורכבות מצבו של הנאשם, נטייה לצמצם את התנהגותו האלימה כלפיה והפחתת חומרתה. להערכת שירות המבחן, מציאות זו עלולה להקשות עליה בעתיד להגן על עצמה אם תישנה התנהגות אלימה כלפיה.

להערכת שירות המבחן, לאחר שבחן את מכלול הנתונים ואת התמונה המלאה של הדינמיקה הזוגית, קיימים קשיי נפרדות משמעותיים בין בני הזוג, ישנה רמת סיכון גבוהה מצדו של הנאשם להישנות התנהגות אלימה בכלל, וכלפי המתלוננת בפרט, והנאשם אינו בשל להליך טיפולי במסגרת הקהילה.

לפיכך נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, והמליץ להטיל עליו מאסר בפועל ומאסר על תנאי, תוך בחינת שילובו בהליך טיפולי במסגרת מאסרו.

דין והכרעה:

הנאשם ביצע את שני מעשי העבירה כלפי אותו קורבן, על אותו רקע ומאותו מניע, כאשר פער הזמן בין המעשים אינו רב במיוחד. לפיכך, בהתאם למבחן הקשר ההדוק, ייחשבו שני מעשי העבירה כאירוע אחד כמובנו בסעיף 40(א) לחוק העונשין, ויש לקבוע מתחם ענישה אחד לשני המעשים (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל 29/10/2014 רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל 7/5/2015).

בהתייחס לעבירות אלימות במשפחה נקבע זה מכבר כי:

"תופעה זו של אלימות בתוך המשפחה הייתה לנגע שפשט בחברה, ויש לעוקרו על-ידי עונשים הולמים, למען ישמע ויראה המערער ולמען ישמעו ויראו עבריינים בכוח אחרים. בכגון דא יש להחמיר בדינו של הנאשם, הן מתוך הבעת שאט נפש והוקעת מעשיו והן מתוך מגמה של הרתעה. אכן, תגמול כנקמה אינו מידה בין מידות הענישה; אך כאשר מדובר בענישה על מעשה פשע חמור, כגון זה שלפנינו, יש שמצוי גם מצוי בדרכי הענישה

**ובמטרתיה, בין היתר, שיקול התגמול בתור הבעת סלידה ושאת נפש ממעשה העבירה, אשר
מעוות את דמותה התרבותית הבסיסית של חברה אנושית..."
(ע"פ 2157/92 פדידה נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 85, 81 (1993))**

בשני אירועים אשר פער הזמן ביניהם הוא כחודש בלבד, פגע הנאשם בגופה של המתלוננת, בשלומה, בשלוות נפשה, בכבודה ובביטחונה במסגרת המשפחתית. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנ"ל עמוקה יותר באירוע מיום 30/11/2014. במועד זה הנאשם תקף את המתלוננת במשך פרק זמן שאינו מבוטל, בתוך המועדון ומחוצה לו, לעיני הנוכחים במקום. העובדה שהמתלוננת נפלה ארצה והחלה לבכות לא הביאה את הנאשם לחדול ממעשיו. הוא המשיך לנקוט באלימות, איים על המתלוננת ש"יגמור", "יהרוג" ו"יקבור" אותה, וסטר לה בחוזקה.

כפי שמלמדות עובדות כתב האישום, בשני המקרים פעל הנאשם מתוך קינאה וחשד מידי במתלוננת, ולא לאחר שתכנן מראש את מעשיו.

הנזק שעלול היה להיגרם למתלוננת אינו מתמקד רק בפגיעה בגופה של המתלוננת, אלא, בעיקר, במצבה הנפשי, בביטחונה האישי ובשלוות נפשה.

הלכה למעשה נגרמו למתלוננת חבלות הגוף והפגיעות הנוספות שתוארו לעיל. אמנם, בחלוף פרק זמן ממעצרו של הנאשם נראה כי חששה של המתלוננת מהנאשם התכהה והיא מחזיקה בתקווה לשיקום היחסים הזוגיים. אולם, על פי המתואר בתסקיר, הדבר נובע מהקשיים הלא פשוטים איתם היא נאלצת להתמודד מאז מעצרו של הנאשם, ולא משום שהחלימה מהאירועים והתגברה על תוצאותיהם.

בשני אירועי האלימות בהם נקט הנאשם הוא ניצל לרעה את כוחו העודף על כוחה של המתלוננת.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט לעיל, ובמדיניות הענישה הנהוגה (ראו: ע"פ 3116/15 פלוני נ' מדינת ישראל 6/5/2015, רע"פ 6821/08 מסרי נ' מדינת ישראל 18/8/2008, ע"פ (ב"ש) 7306/01 בן שימול נ' מדינת ישראל 27/2/2002, ע"פ (חי') 6003-11-10 דריאבין נ' מדינת ישראל 13/1/2011, עפ"ג (מרכז-לוד) 42679-02-13 סנדלר נ' מדינת ישראל 23/4/2013, ת"פ (פ"ת) 55262-11-12 מדינת ישראל נ' ש' א"י 19/3/2013), נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הנזק שייגרם לו ולמשפחתו, ובמיוחד למתלוננת - קורבן העבירות, כתוצאה מהרשעת הנאשם והעונש שיוטל עליו. עוד יש להתחשב בהודאתו של הנאשם, גם אם יש ליתן לה משקל מוגבל בלבד, שכן זו באה רק לאחר שהחלה פרשת התביעה ולאחר שהסתיימה עדותה של המתלוננת. בנוסף, יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם הביע בבית המשפט חרטה ובושה על מעשיו, וביקש טיפול במסגרת מתאימה. כמו כן יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם המפורטות

בתסקיר שירות המבחן, בפרק הזמן הארוך בו הוא נתון במעצר, ובעמדתה של המתלוננת. עם זאת, כידוע, בעבירות מעין אלו שביצע הנאשם יש לעמדתה של המתלוננת משקל מצומצם בלבד (ראו למשל: ע"פ (נצ') 22586-06-10 **הנ' מדינת ישראל** 29/6/2010).

לחובתו של הנאשם עומדת העובדה שאין זו פעם ראשונה בה הוא מובא לדין בשל עבירות אלימות במשפחה. האמור, בצירוף העובדה שהפעם הנאשם הורשע בשל שני מעשי אלימות סמוכים כלפי המתלוננת, מלמדים כי אלימות כאמור אינה זרה לו ולאורחותיו. לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל 9 הרשעות קודמות, בין היתר ב-4 עבירות איומים, וכן בעבירות של תקיפה סתם - בן זוג, תקיפה סתם וניסיון תקיפה סתם. עוד יש להתחשב בכך שהנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על התנהגותו האלימה, להבין לעומק את משמעות מעשיו והשלכותיהם על המתלוננת ולגלות כלפיה אמפתיה. כל זאת, לאחר שהנאשם השתתף בהליך טיפולי, ונועד להשתתף בהליך טיפולי נוסף אלמלא נקט כלפי המתלוננת את האלימות בגינה הורשע בהליך זה.

אין בידי לקבל את בקשת ההגנה לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית בפיקוח שירות המבחן מחוץ לכותלי בית הסוהר.

ראשית, שירות המבחן בחן את היתכנותו של האפיק הטיפולי והתאמתו של הנאשם אליו, ומצא כי הנאשם אינו בשל להליך כאמור במסגרת הקהילה.

שנית, תסקיר שירות המבחן והמלצתו מלמדים כי הנאשם לא השתקם, וכי לא ניתן להניח כי יש סיכוי של ממש שישתקם. משכך לא מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 40ד לחוק העונשין לשם סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

ההגנה העלתה בטיעוניה לעונש טרוניות נגד אופן פעילותו והסקת מסקנותיו של שירות המבחן. ברם, אין בטענות אלה לסייע בידי הנאשם. כידוע, שירות המבחן הינו גוף מקצועי שנועד לסייע לבית המשפט לרדת לעומקם של דברים, לבחינת הגורמים האפשריים להתדרדרותו של הנאשם לפלילים, לבחינה מעמיקה ומקצועית של סיכויי שיקומו, וליתן לתכלית השיקומית את המשקל ההולם. תסקיר שירות המבחן אינו אלא המלצה בלבד, שאינה מכרסמת בעצמאות שיקול דעתו של בית המשפט (ראו: ראו ע"פ 1399/91 **ליבוויץ נ' מדינת ישראל**, פ"ד מז(1) 177, 186 (1993), ע"פ 3472/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** 3/9/2012, ע"פ 5369/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** 10/2/2015). שירות המבחן פירט בתסקירו כי שוחח עם הנאשם לצורך הכנת התסקיר, ובנוסף עיין במידע רב המצוי ברשותו בעניינו. עוד ציין שירות המבחן כי שוחח עם המתלוננת הן במסגרת חקירת המעצר, והן קודם עריכת התסקיר. די בכך כדי לדחות את טענת ההגנה לפיה איש לא שוחח עם הנאשם ועם המתלוננת קודם הגשת התסקיר. אף כי הדבר אינו נצרך, אומר, למעלה מן הצורך, כי העובדה ששירות המבחן היה מודע לכך שהנאשם שוקל לצרף תיק נוסף קודם שייגזר דינו מדברת בעד עצמה, ושוללת את טענת הנאשם הנ"ל.

לנוכח המפורט לעיל נראה לי כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו העליון של מתחם הענישה.

לאור כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 16 חודשים, שיחושבו מיום מעצרו.

2. מאסר למשך 7 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת אלימות כלפי בת זוג, ועבירת איומים בכלל.

3. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת אלימות אחרת, ואיומים בכלל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015.